

śān. im ÇKDr.

नक्षत्रकूर्मविभाग (न० + कूर्म + वि०) m. Vertheilung der Länder unter die Herrschaft der verschiedenen Mondstationen VARĀH. BRH. S. 2, e (A. Bl. 2, a). — Vgl. u. कूर्म 2.

नक्षत्रचक्र (न० + चक्र) n. Bez. eines best. myst. Diagramms TANTRAS. in Verz. d. Oxf. H. 93, a. 93, b. 96.

नक्षत्रचिन्तामणि (न० + चि०) m. Titel eines Werkes über die Mondstationen MACK. Coll. I, 129.

नक्षत्रज्ञा (न० + ज्ञा) adj. subst. von den Sternen geboren, Sternensohn AV. 6, 110, 3.

नक्षत्रताराग्राजादित्य m. die Sonne (आदित्य) als König (राजन्) der Sterne (नक्षत्र) und Sternbilder (तारा), Bez. einer Meditation bei den Buddhisten Lot. de la b. l. 269.

नक्षत्रदर्श (न० + दृ०) m. Sternschauer VS. 30, 10.

नक्षत्रनाथ (न० + ना०) m. der Schützer der Mondstationen, der Mond HARIV. 16033. RAGH. 6, 66.

नक्षत्रनेमि (न० + ने०) 1) m. a) der Polarstern. — b) der Mond H. an. 5, 36. MED. m. 64. — c) Bein. Viṣṇu's MBH. 13, 6996. — 2) f. Bein. der Mondstation Revati H. an. MED.

नक्षत्रप (न० + प) m. der Hüter der Mondstationen, der Mond ÇKDr. WILS.

नक्षत्रपथ (न० + पथ) m. die Sternenbahn, ein bestirnter Himmel: ०वर्चस् R. 3, 49, 4.

नक्षत्रपाठक (न० + पा०) m. Sterndeuter BRHANNĀRAD. P. in Verz. d. Oxf. H. 10, a. N. 3.

नक्षत्रपुरुष (न० + पु०) m. Mondstationenmann; in der Astrol. eine die Mondstationen darstellende menschliche Figur (die Füße stellen z. B. Mūla dar, die Kehle Ġjeshṭhā). Abgekürzt auch eine Cerimonie, bei der eine solche Figur verehrt wird. VĀMANA-P. in Verz. der Oxf. H. 46, b, 5 v. u. Auch ०पुरुषक in der ersten Bed. VARĀH. BRH. S. 103, 5. — Vgl. कालपुरुष.

नक्षत्रफल (न० + फल) n. Titel eines Werkes über die Mondstationen MACK. Coll. I, 126.

नक्षत्रभक्ति (न० + भ०) f. Vertheilung der verschiedenen Dinge unter die Nakshatra; Angabe, in welchem Verhältniss sie zu einander stehen; Titel des 15ten Adhijā von VARĀH. BRH. S. nach 2 Handschriften. — Vgl. नक्षत्रव्यूह.

नक्षत्रमार्ग (न० + मा०) m. die Sternenbahn: ०मार्गे विपुलं सुरवीथीति विश्रुतम् INDRA. 2, 12.

नक्षत्रमाला (न० + मा०) f. 1) Sternenkranz, Sterngruppe: दक्षिणा दिशमास्थाय ऋषिमध्ये मन्त्रायशाः । नक्षत्रमालामपरामसृजत् R. 1, 60, 21. — 2) der Kranz der Mondstationen, alle Mondhäuser insgesamt: पाव-
नक्षत्रमाला विचरति गगने VARĀH. BRH. S. 106, 9. — 3) eine Perlen-
schnur von 27 (die Anzahl der Mondstationen) Perlen AK. 2, 6, 3, 8. H. 662. VARĀH. BRH. S. 82 (80, b), 34.

नक्षत्रयाजक (न० + या०) adj. der an die Gestirne oder die Mondstationen Opfer darbringt: नक्षत्रयामयाजकाः MBH. 12, 2874. — Vgl. प्रकृयज्ञ.

नक्षत्रयोग (न० + योग) m. die Conjunction des Mondes mit den Mond-
IV. Theil.

stationen: सौवत्सरा ज्योतिषि चाभिपुक्ता नक्षत्रयोगेषु च निश्चयज्ञाः MBH. 5, 1905. 13, 3252. (दत्तस्य तनयाः) नक्षत्रयोगनिरताः संख्यानार्थं तामवन् । पत्न्या वै तस्य राजन्द्र सोमस्य शुभकर्मणाः ॥ 9, 2014.

नक्षत्रयोगिन् (von नक्षत्रयोग) adj. mit den Mondstationen in Verbindung stehend: तस्मै (चन्द्राय) नक्षत्रयोगिन्यः सप्ताविंशतिरूतमाः ॥ १॥ रोहिणीप्रमुखाः कन्या दत्तः प्राचेतसो ददौ ॥ HARIV. 12454. MBH. 1, 2581. Nach WILSON (VP. 123, N. 22) f. pl. die Hauptsterne in den Mondstationen.

नक्षत्रराज (न० + राज) m. König der Sterne AV. 6, 128, 4. der Mond MBH. 12, 1024. R. 5, 18, 17. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 2. ०विकीडित die Spiele des Mondes, Bez. einer Meditation ebend. 253. ०संकुमुमिताभिज्ञ N. pr. eines Bodhisattva 242. कमलदलविमलनक्षत्रराजसंकुमुमिताभिज्ञ N. pr. eines Buddha 253. ०प्रभावभासगर्भ N. pr. eines Bodhisattva DAÇABHŪM. 2.

नक्षत्रलोकै (न० + लोक) m. pl. die Welt der Gestirne ÇAT. BR. 14, 6, 1.

नक्षत्रवर्त्मन् (न० + वर्०) n. der Sternennpfad, der Himmel H. 163, Sch. H. c. 26.

नक्षत्रविद्या (न० + वि०) f. Sternkunde KĀND. UP. 7, 1, 2. 4. M. 6, 50.

नक्षत्रवीथी (न० + वी०) f. Sternennpfad: ०वीथीषु शारदीषु MBH. 13, 521.

नक्षत्रवृष्टि (न० + वृ०) f. Sternschnuppen Ind. St. 1, 41, 2.

नक्षत्रव्यूह (न० + व्यूह) m. = नक्षत्रभक्ति VARĀH. BRH. S. 2, e (A. Bl. 2, a). BHATTOP. zu 15, 1. Nach einer Hdschr. Titel des 15ten Adhijā in VARĀH. BRH. S.

नक्षत्रशवम् (न० + श०) adj. etwa an Menge den Sternen gleichend: विशो ऽशवसाम् RV. 10, 22, 10.

नक्षत्रसूचक (न० + सू०) m. Sterndeuter VARĀH. BRH. S. 2, 17. fg.

नक्षत्रिन् (von नक्षत्र) adj. etwa Sterne in sich tragend, Beiw. Vi-
ṣṇu's MBH. 13, 6996. — Vgl. नक्षत्रनेमि.

नक्षत्रिय = नक्षत्र P. 6, 4, 141. adj. zu den Sternen gehörig, — in Beziehung stehend u. s. w.; namentlich die Zahl der Nakshatra (sieben-
undzwanzig) enthaltend AV. 2, 2, 4. VS. 22, 28. प्रजापति TBa. 1, 5, 2, 3.

विराज् TS. 7, 1, 2, 2. ÇĀKṢH. BR. 5, 1, 3. 5. 8.

नक्षत्रेश (नक्षत्र + ईश) m. der Herr der Sterne, der Mond AK. 1, 1, 2, 16. H. 104, Sch. ŚĀH. D. 18, 22.

नक्षत्रेष्टका (नक्षत्र + ई०) f. N. bestimmter Backsteine TS. 5, 4, 4, 3.

नक्षत्रेष्टि (नक्षत्र + 2. ईष्टि) f. ein Opfer an die Gestirne Ind. St. 1, 72, 470. 3, 375. 383. 390.

नक्षत्रार्ध (नक्षत्र, partic. praes. von नक्ष् + दम् von दम्) adj. den Nahenden niederschlagend, Beiw. des Indra RV. 6, 22, 2. NIA. 6, 3.

नक्ष् (von नक्ष्) adj. dem man nahen muss RV. 7, 15, 7.

नख् (नङ्), नख्यति (गतिकर्मन्) NAIGH. 2, 14. नखति und नङ्गति DĀI-
TUP. 5, 20, 21.

नखं UNĀDIS. 5, 23. ÇĀNT. 1, 6. m. n. gaṇa ग्रधर्चादि zu P. 2, 4, 31. TAIS. 3, 5, 13. 1) m. n. Nagel am Finger oder an der Zehe; Krallen AK. 2, 6, 2, 34. TRIK. 2, 6, 27. 3, 3, 50. H. 594. an. 2, 22. MED. kh. 2. यद्धस्तयोः श-
मित्युन्नेषु (रिप्तमस्ति) RV. 1, 162, 9. 10, 163, 5. AV. 2, 33, 6. des Tig-
gers 4, 3, 3. सुपर्णा इत्या नखमा सिंघायावहृदः परिपद् न सिंघः RV. 10, 28, 10. AIR. BR. 3, 26. नखनिर्मित TS. 1, 8, 1. P. 6, 2, 48. Sch. नखाति
निकृत्तं TS. 2, 5, 2, 7. ÇAT. BR. 3, 2, 2, 31. नखाय 11, 5, 2, 4. 14, 4, 2, 16. HARIV.